

עפ"ג (מרכז) 33228-01-14 - סיראג גבארה נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 33228-01-14 - סיראג גבארה נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 33228-01-14

סיראג גבארה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[23.02.2014]

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אהרון מקובר כב' השופט צבי דותן

המערער ובא כוחו עו"ד שועאע מנצור

ב"כ המשיבה עו"ד נאוזה טולדנו יהודה

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 16475-03-13 (בימ"ש השלום בכפר-סבא) בסיוע למכירת חשיש לסוכן משטרה

בשתי הזדמנויות תמורת 1,300 ₪, ונידון ל- 3 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, לקנס בסכום 3,000

₪ ול- 200 שעות של"צ לפי תוכנית שקיבל שירות המבחן.

הערעור מכוון כלפי הרשעת המערער וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו כי שגה בימ"ש קמא כאשר לא

קיבל את המלצת שירות המבחן שלא להרשיע את המערער, אשר מבין את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם, לאור התהליך

השיקומי שעבר ומאחר והרשעתו עלולה לפגוע בסיום לימוד רוקחות שהוא לומד בירדן ובקבלת רישיון לשמש כרוקח.

ב"כ המשיבה מתנגדת לביטול הרשעתו של המערער ועומדת על חומרת התנהגותו ועל כך שלא הוכיח כי הרשעתו תמנע

ממנו לעבוד כרוקח.

ב"כ המערער טוען כי עומד לזכות המערער אינטרס ההסתמכות שכן בימ"ש קמא, במותב אחר, התיר למערער לעזוב את

הארץ על מנת שיוכל להמשיך בלימודיו כאשר הוא אומר בסעיף 8 להחלטתו בתיק מ"ת 16497-03-13 כי אין המדובר

במי שדרכו בחיים דרך עבריינית אלא במי שמעיד באופן חד פעמי ויש מקום לאפשר לו לחזור למסלול החיים באורח סביר

בכפוף לענישה שתושת עליו במסגרת התיק העיקרי, שם התבקש שירות המבחן להתייחס אף לאפשרות ביטול הרשעתו של

המבקש בדין.

גם אם כך קבע ביהמ"ש קמא כאשר התיר למערער לעזוב את הארץ במהלך הדיון המשפטי, אין לראות בדברים משום

בסיס לאינטרס ההסתמכות של המערער שכן כל שקבע ביהמ"ש קמא באשר לאפשרות של אי הרשעה הוא ששירות המבחן

התבקש בתסקיר שהגיש, כפי שאמנם התייחס, לאפשרות ביטול הרשעתו של המערער, ואין באמור כדי להביע דעה באשר

לשאלה שעמדה בפני בימ"ש קמא ואשר עומדת גם בפניו.

הלכה פסוקה היא מימים ימימה כי הכלל הוא שמי שמבצע עבירה יורשע בביצועה והימנעות מהרשעה תתאפשר בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: ראשית על עצם ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו ובעתידו של הנאשם, ושנית, סוג ההרשעה המיוחסת לנאשם מאפשרת להימנע מנסיבות המקרה מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים (ראה, בין השאר, החלטת כב' השופט שוהם ברע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל, סעיף 9 להחלטה).

עיון בהחלטת ביהמ"ש קמא בכל הנוגע להרשעת המערער מעלה כי הוא בחן נכונה את שני התנאים הנדרשים להליך של אי הרשעה.

ביהמ"ש קמא לא התעלם מעברו הנקי של המערער, מהיותו לומד רוקחות בירדן, מהודאתו של המערער ומהמלצת שירות המבחן אך קבע, בצדק, כי אין בכל אלה כדי להאפיל על התנהגותו של המערער אשר למען בצע כסף סייע למכירת חשיש בשני מועדים לסוכן משטרתי תמורת 1,300 ₪.

ביהמ"ש קמא עמד על כך שמדובר בבגיר שביצע את עבירותיו מתוך שיקול דעת מוטעה אך עדיין היו בפניו אפשרויות אחרות כדי לממן את המשך לימודיו.

ביהמ"ש קמא אף קבע, ובצדק, כי אין בהרשעתו של המערער משום פגיעה חמורה בעתידו המקצועי, גם אם ההרשעה תפגע במקצוע שאותו מבקש המערער לרכוש לעצמו, אך קבע כי קשה לומר שפגיעה זו אינה מתבקשת נוכח מעשי המערער נושא הרשעתו.

כך במיוחד לאור קביעת ביהמ"ש העליון ברע"פ 654/13 אבו באכר נ' מדינת ישראל, לפיה סעיף 56 לפקודת הרוקחים לא מחייב נקיטת סנקציה כנגד מי שהורשע בביצוע עבירה פלילית אלא שר הבריאות מוסמך להפעיל את שיקול דעתו בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטי וחומריו.

יש בכל האמור לעיל כדי להצדיק את קביעת ביהמ"ש קמא שלא לבטל את הרשעתו של המערער, והעונשים שהטיל עליו בהתאם להמלצת שירות המבחן, דהיינו, 200 שעות של"צ ומאסר על תנאי, משמשים נכונה את כל השיקולים לקולא ולחומרה שביהמ"ש קמא שקל בעניין נושא הערעור.

אני דוחה את הערעור.

הפקדון שהפקיד המערער בתיק עמ"ת 36126-03-13 (בימ"ש מחוזי מרכז-לוד) יוחזר למערער.

ניתן והודע היום כ"ג אדר תשע"ד, 23/02/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.